

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: J. V.
bytem Ž. 78, X Ž.

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2017, č. j. MPSV-2017/101905-922,
ve věci průkazu osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 16. 6. 2017 domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci (dále „úřad práce“) ze dne 29. 7. 2016, č. j. 131285/16/JE, jímž byl žalobci přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 6. 2016 trvale.
2. V žalobě žalobce namítá, že posudková komise nevzala v úvahu všechny okolnosti jeho zdravotního stavu, zejména vyjádření neurologa, dále si nevyžádala výsledky magnetické rezonance a podklady, ze kterých vycházela, s výjimkou lékařských zpráv MUDr. J. a MUDr. O., jsou staré a neaktuální. Žalobce konstatuje, že dalšími důkazy nedisponuje

a k žalobě přikládá lékařskou zprávu MUDr. J. a zprávu z magnetické rezonance. Dále zdůrazňuje, že nebyl přítomen u jednání posudkové komise. Závěrem uvádí svůj věk, obtíže způsobené jeho nepříznivým zdravotním stavem a žádá o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označeného symbolem „ZTP“ a následné získání „parkovací karty“.

3. Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout s odůvodněním, že posudková komise ve svém posudku plně vyjmenovala podklady, z nichž vycházela při jeho vypracování. Podotýká, že uvedené staré lékařské nálezy (léta 1998 – 2012) jsou nálezy, které ke svému odvolání přiložil sám žalobce jako důkazy pro dokumentování jeho nepříznivého zdravotního stavu.
4. Posudková komise cituje lékařské nálezy a vyjádření z roku 2016, a to neurologický nález MUDr. J. a vyjádření praktického ošetřujícího lékaře MUDr. K.. Posudková komise měla rovněž k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci praktického ošetřujícího lékaře. Žalobce, ačkoliv byl již v usnesení ze srpna 2016 upozorněn na možnost dokládat nové lékařské zprávy (vyšetření) do jednání posudkové komise, byla mu dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, tak svých práv nevyužil, nové lékařské nálezy nedoručil, provedení nových důkazů nenavrhoval, aniž by namítal neprovedení některého z důkazů. Pokud žalobce nedisponuje z nějakých důvodů lékařskými nálezy a tyto nejsou ani ve zdravotní dokumentaci praktického ošetřujícího lékaře, pak může stěží očekávat zohlednění všech jeho obtíží při posuzování zdravotního stavu.
5. Žalobce byl rovněž posudkovou komisí informován o tom, že z předložené zdravotní dokumentace lze posoudit schopnost pohyblivosti a orientace žalobce a zpracovat posudek. Podřazení zjištěného a prokázaného zdravotního stavu pod odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. znamená, že bylo prokázáno postižení páteře s často recidivujícími projevy nervosvalového dráždění a poruchou svalového korzetu nebo se ztuhnutím dvou úseků páteře. Z tohoto hodnocení zdravotního stavu vyplývá i žalobcem namítané „vypnutí“ dolní končetiny v důsledku nervosvalového dráždění.
6. K námitce žalobce k nepřítomnosti u jednání posudkové komise, žalovaný poukazuje na skutečnost, že žádným právním předpisem není stanovena účast účastníka u jednání před posudkovou komisí. Závěrem žalovaný podotýká, že věk, přístup k aktivitám, způsob dopravy, vzdálenost zastávek hromadné dopravy, potřeba „parkovací karty“, nejsou skutečnostmi rozhodnými pro nárok osoby se zdravotním postižením. Tím je pouze míra omezení schopnosti pohyblivosti a orientace, včetně poruch autistického spektra.
7. V **replíce** žalobce uvedl, že staré lékařské nálezy předkládal proto, aby poukázal na všechny okolnosti týkající se jeho zdravotního stavu, žádné nové lékařské zprávy neměl. I přesto, že posudkové komisi bylo z návrhu MUDr. J. známo, že bude provedeno vyšetření na magnetické rezonanci, výsledky tohoto vyšetření si nevyžádala. Závěrem žalobce zdůrazňuje, že na všechny výzvy posudkové komise reagoval včas.
8. Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 12. 5. 2017.
9. Krajský soud rozhodoval o věci samé bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem

souhlasili (§ 51 s. ř. s.).

10. Ze **správního spisu** soud ve vztahu k souzené věci zjistil, že dne 13. 6. 2016 žalobce podal žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Na základě žádosti úřadu práce Okresní správa sociálního zabezpečení Jeseník (dále „OSSZ Jeseník“) vydala dne 19. 7. 2016 posudek o zdravotním stavu žalobce s posudkovým závěrem, že jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 329/2011 Sb.“). Jde o zdravotní stav uvedený v bodu 1 písm. g) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále „vyhláška č. 388/2011 Sb.“).
11. Dne 29. 7. 2016 úřad práce přiznal žalobci nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 6. 2016 trvale s odkazem na citovaný posudek.
12. Proti rozhodnutí úřadu práce žalobce podal odvolání, v němž namítal, že nesouhlasí s výsledkem posouzení svého zdravotního stavu, protože je v rozporu se skutečností. Zdravotní stav mu neumožňuje používat hromadnou dopravu z důvodu velké vzdálenosti k zastávkám hromadné dopravy, nezvládá bez cizí pomoci vyšší schody, které jsou u vlaku i autobusu, a proto je odkázán na svůj osobní automobil. Požaduje přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením minimálně označený symbolem „ZTP“. K odvolání přiložil propouštěcí zprávu z ortopedického oddělení - Fakultní nemocnice Ostrava, operační protokoly MUDr. P., MUDr. Ch., MUDr. O., MUDr. B., MUDr. M. a MUDr. P. a neurologický nález ze dne 24. 6. 2016 MUDr. J..
13. V usnesení ze dne 16. 8. 2016, které bylo žalobci doručeno dne 18. 8. 2016, žalovaný poučil žalobce o možnosti doplnění řízení o novou lékařskou zprávu (vyšetření), které má případně zaslat do jednání PK MPSV na její adresu. Žalobce této možnosti nevyužil.
14. Dne 13. 4. 2017 Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí, oddělení výkonu posudkové služby Ostrava (dále „PK MPSV“), vydala posudek o zdravotním stavu žalobce a při jeho zpracování vycházela z posudkového spisu OSSZ Jeseník, spisu žalovaného, zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. K. včetně jejího nálezu ze dne 28. 6. 2016, propouštěcí zprávy z ortopedického oddělení Fakultní nemocnice Ostrava, operačních protokolů MUDr. P. ze dne 5. 1. 2008, MUDr. Ch. ze dne 10. 1. 2011, MUDr. O. ze dne 12. 12. 2011, MUDr. B. ze dne 22. 8. 2011, MUDr. M. ze dne 11. 3. 2008, MUDr. P. ze dne 10. 12. 1998, neurologického nálezu MUDr. J. ze dne 24. 6. 2016, neurochirurgického nálezu MUDr. B. ze dne 19. 1. 2012, nálezu MUDr. O. ze dne 2. 10. 2012 a urologického nálezu MUDr. O. ze dne 24. 2. 2016. V posudku PK MPSV uvedla, že se jedná o zdravotní postižení, které odpovídá bodu 1 písm. g) přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. vzhledem k postižení páteře, neodpovídá a není srovnatelné s bodem 2 nebo 3, neboť není prokázáno ztuhnutí tří úseků páteře či těžké obrny končetin. Skutečnost, že žalobce podstoupil opakovaně operaci páteře, není posudkově významná, významný je funkční celek.
15. V protokolu o jednání PK MPSV uvedla, že dopisem ze dne 9. 3. 2017 sdělila žalobci, že bude schopna jeho zdravotní stav posoudit na základě shromážděné podkladové dokumentace i bez jeho osobní účasti.

16. Dne 28. 4. 2017 bylo žalobci doručeno vyrozumění o pokračování v řízení, obsahující sdělení o tom, že novým podkladem rozhodnutí je posudek PK MPSV ze dne 13. 4. 2017. Současně byl žalobce vyzván, aby se do 5 pracovních dnů případně vyjádřil. Na základě tohoto vyrozumění se žalobce dne 9. 5. 2017 dostavil k žalovanému, avšak po seznámení se s podklady pro rozhodnutí uvedl, že s výsledkem posouzení svého zdravotního stavu nesouhlasí, žádné další důkazy nenavrhoval.
17. Dne 12. 5. 2017 žalovaný vydal rozhodnutí, ve kterém se ztotožnil se závěrem OSSZ Jeseník, že z funkčního hlediska lze k datu vydání napadeného rozhodnutí hodnotit zdravotní stav žalobce jako podstatné omezení pohyblivosti na úrovni středně těžkého funkčního postižení. Jedná se o zdravotní stav uvedený v bodu 1 písm. g) přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb., tzn. o postižení páteře s často recidivujícími projevy nervosvalového dráždění a poruchou svalového korzetu nebo se ztuhnutím dvou úseků páteře. Hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení je zbytkové neurologické postižení po opakovaných operacích bederní páteře z důvodu degenerativních změn páteře v roce 1998, 2008 a 2011. Jedná se o iritačně zánikovou symptomatologii čtvrtého bederního až prvního křížového obrátle. Žalobce rovněž trpí artrózou levého kyčelního kloubu III. stupně. V roce 2006 mu byla implantována úplná náhrada pravého kyčelního kloubu. Žalobce je schopen samostatné kolébaté chůze. Funkce horních končetin není narušena. Po stránce duševní je žalobce bez postižení, je správně orientovaný všemi směry, není nevidomý ani neslyšící. Žalobce trpí dalšími onemocněními, která však nemají vliv na jeho schopnost pohyblivosti a orientace. Žalobcův stav tedy odpovídá kritériím pro přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“.
18. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
19. Podle § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. *nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.*
20. Podle § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb. *nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.*
21. Podle § 34 odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. *nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ (průkaz ZTP/P) má osoba se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. Zvlášť těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným*

postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popřípadě není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvlášť těžkým funkčním postižením orientace a úplným postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru.

22. Podle § 34b odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se hodnotí
 - a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby,
 - b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav,
 - c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení.
23. Podle odstavce 2 téhož ustanovení prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace.
24. Tímto prováděcím předpisem je vyhláška č. 388/2011 Sb., když v její příloze 4 jsou popsány zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Pod bodem 1. této přílohy jsou uvedeny zdravotní stavy na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace, pod bodem 2. zdravotní stavy na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace, pod bodem 3. zdravotní stavy na úrovni zvlášť těžkého funkčního postižení nebo úplného postižení pohyblivosti a orientace. Žalobcův zdravotní stav byl zařazen pod bod 1. písm. g) přílohy č. 4 vyhlášky, tedy postižení páteře s často recidivujícími projevy nervosvalového dráždění a poruchou svalového korzetu nebo se ztuhnutím dvou úseků páteře.
25. Posouzení zdravotního stavu je otázkou odbornou, o níž si soud nemůže učinit úsudek sám. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 582/1991 Sb.“), Ministerstvo práce a sociálních věcí posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.
26. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zákona č. 582/1991 Sb.), spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Posudková činnost předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. I tyto posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí [viz shodně Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 22. 11. 2012, č. j. 6 Ads 113/2012-45 (všechny rozsudky dostupné na www.nssoud.cz)].
27. Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se

zdravotním postižením zřejmé, že zdravotní stav a funkční schopnosti posuzovaného byly komplexně posouzeny na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. Dále musí být obsahem posudku závěr, zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení.

28. Shora uváděné skutečnosti posudek PK MPSV ze dne 13. 4. 2017 obsahuje, a proto ho soud ve shodě se žalovaným vyhodnotil jako odborný, objektivní a úplný důkazní prostředek, na jehož základě bylo možné rozhodnout. PK MPSV zasedala v odpovídajícím složení, kdy byla při posuzování přítomna odborná lékařka z oboru neurologie. Přezkum posouzení zdravotního stavu žalobce byl vypracován na základě objektivních podkladů, a to na základě zdravotní odborné dokumentace a dostupných lékařských nálezů. Žalovaný se nijak neodchýlil od výsledků dokazování, které bylo učiněno v rámci odvolacího řízení žalovaným prostřednictvím posudku PK MPSV ze dne 13. 4. 2017, jemuž plně koresponduje posudkového hodnocení posudkového lékaře OSSZ Jeseník, a proto zcela legitimně v napadeném rozhodnutí uzavřel, že žalobci vznikl nárok toliko na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (čili ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb.), neboť se u něj jedná o středně těžké funkční postižení pohyblivosti.
29. Namítá-li žalobce, že podklady pro posouzení zdravotního stavu jsou staré a neaktuální, soud uvádí, že PK MPSV v posudku ze dne 13. 4. 2017 vyjmenovala veškeré podklady, z nichž vycházela při jeho zpracování. Pro posudkové hodnocení pak PK MPSV cituje lékařské nálezy a vyjádření z roku 2016 – neurologický nález MUDr. J. ze dne 24. 6. 2016 (tento příložen i žalobcem k žalobě) a lékařský nález praktického ošetřujícího lékaře MUDr. K. ze dne 28. 6. 2016. PK MPSV měla rovněž k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci praktického ošetřujícího lékaře. Lékařské nálezy z let 1998 – 2011, dle žalobce staré a neaktuální, jsou nálezy, které ke svému odvolání přiložil sám žalobce. Pokud žalobce disponoval aktuálními lékařskými zprávami, měl tyto PK MPSV předložit. Na tuto možnost byl upozorněn usnesením žalovaného ze dne 16. 8. 2016, avšak této možnosti nevyužil.
30. K lékařskému nálezu MUDr. H. ze dne 5. 10. 2016, který žalobce přiložil k žalobě, avšak k důkazu jej nenavrhoval, soud uvádí, že PK MPSV lékařský nález neměla k dispozici, a to i přes to, že žalobce byl na možnost předložení nových lékařských zpráv upozorněn. V lékařském nálezu je mimo jiné uvedeno „*od minulého vyšetření se zvýraznily degenerativní změny disku L4-5, vymizela herniace disku L2-3stp operaci., ostatní nález bez vývoje*“. Předmětný nález tak neobsahuje žádné skutečnosti, které by zpochybnilly skutkový a právní stav ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Pro úplnost krajský soud dodává, že v případě, že žalobce disponuje novými lékařskými zprávami, které prokazují zhoršení zdravotního stavu relevantní pro přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“, může žalobce podat novou žádost.
31. Co se týká nepřizvání žalobce k jednání posudkové komise, soud konstatuje, že účast žalobce u jednání není dle zákona obligatorní. Z obsahu spisu PK MPSV vyplývá, že žalobce byl měsíc před vyhotovením posudku písemně informován PK MPSV o tom, že tato dospěla k závěru, že pro přijetí posudkového závěru není nutná jeho osobní přítomnost u jednání. Žalobce na toto sdělení nijak nereagoval a své účasti u daného

jednání a vyšetření PK MPSV se nedomáhal.

32. Krajský soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že věk, obtíže způsobené jeho zdravotním stavem a potřeba „parkovací karty“ nejsou skutečnostmi rozhodnými pro nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením. Těmito rozhodnými skutečnostmi jsou pouze míra omezení schopnosti pohyblivosti a orientace, včetně poruch autistického spektra.
33. Jelikož soud neshledal důvodnými námitky žalobce vůči lékařskému posouzení jeho zdravotního stavu, ani vůči kvalitě odůvodnění napadeného rozhodnutí, soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
34. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s., protože neměl ve věci úspěch, a úspěšný žalovaný nemá na náhradu nákladů řízení nárok podle § 60 odst. 2 s. ř. s., protože jde o věc sociální péče.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 31. srpna 2018

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně